

РЕШЕНИЕ

№ 924

гр. София, 12.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 08.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **6341** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и
следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. Р. В. от [населено място], чрез адвокат А. срещу
решение /без номер/ от 04.06.2012 г., постановено по наказателно от административен
характер дело № 2718/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 107
състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № ХД 063/06.12.2010 г.,
издадено от Директора на Столичната Регионална Инспекция за Опазване и Контрол
на Общественото З. /СРИОКОЗ/, но размерът на наложеното на основание чл. 49, ал. 2
и чл.48 от Закона за храните /ЗХ/ административно наказание „глоба”, за извършено
нарушение на чл. 20, ал.1, т.3 от ЗХ е намален от 800 лева, на 500 лева.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно.
Посочва се, че първоинстанционния съд не е изследвал въпроса за вината на
наказаното лице. Според касатора атакуваното решение съдържа фрази и изречения,
които не се отнасят до процесния спор. Не са установени и преценени всички факти и
обстоятелства, свързани с казуса, поради което са направени и погрешни изводи.
Инвокирани са доводи, че СРС не е обсъдил нито едно от възразенията на
жалбоподателката, което е съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява.
Пълномощникът ѝ адвокат А. поддържа жалбата

Ответникът не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на фактическата обстановка.

Първоинстанционният съд е приел, че на 22.11.2010 г. длъжностни лица при СРИОКОЗ извършили проверка в кафе-аператив, находящо с в [населено място], [улица] за спазване на разпоредбите на ЗХ и подзаконовите актове по прилагането му. Във витрината на заведението били открити парчета торти, произведени от [фирма], върху чиито етикети имало надпис „използвай преди 22.11.2010 г.“. Констатациите били отразени в доклад от същата дата. Управителят на кафенето Д. В. била задължена да се яви на 25.11.2010 г. в РИОКОЗ.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 003293/25.11.2011 г., връчен на сочената за нарушител, който го е подписал без възражение.

В законоустановения тридневен срок не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП, но намирайки, че наложеното наказание е явно несправедливо го е намалил.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, получено 08.06.2012 г. от пълнолетен член на домакинството й. Жалбата е пададена чрез СРС на 21.06.2012 г., /вх. 27477/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителя и са обсъдени писмените доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Следва да се отбележи, че оплакванията на касатора са бланкетни и по същество не сочат конкретно нарушение на съдопроизводствените правила или материалния закон,

допуснати от първоинстанционния съд.

В разглеждания казус става въпрос за пускане на пазара по смисъла на § 1, т. 53 от ЗХ на бързоразвалящи се храни, които са с изтекъл срок на годност. Съгласо указанията на производителя, тортите е следвало да се използват преди 22.11.2010 г., т.е. предлагането им след този момент, включително и на самата дата 22.11.2012 г. ги прави негодни и евентуално опасни за консумация.

Съобразявайки обстоятелството, че административно-наказващия орган при определяне на размера на наказанието не се е съобразил с имущественото състояние на сочения за нарушител, както и с наличието на смегчаващи отговорността обстоятелства, първоинстанционни съд правилно е намалил размера на наложената санкция до предвидения в закона минимум.

Лишени от правна опора са доводите, че не е виновно поведение от страна на В.. Нарушението по чл. 49, ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 1, т. 3 от ЗХ не конкретизира, каква следва да бъде формата на вината, т.е. засягането на реда на държавно управление може да бъде извършено както при наличие на умисъл, така и при липса на такъв. В качеството си на управител на процесното заведение, В. е била длъжна да следи какви продукти се предлагат в него и дали същите отговарят на изискванията на ЗХ.

По отношение на твърдението, че в решението се съдържат мотиви, които не кореспондират със спора, съдът намира същото за доказано. На страница четири, в трети абзац са изложени разсъждения, касаещи очевидно друго производство. Това обстоятелство може да бъде прието като очевидна фактическа грешка, която не влияе върху законосъобразността и валидността на съдебния акт. Независимо от това, следва да се обърне внимание на първоинстанционния съд да следи стриктно за коректността на изложените мотиви, защото подобни пропуски стават причина за възникване на съмнения относно уменията и старанието на съответния състав при решаването на спора.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила и при правилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби, поради което решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 04.06.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 2718/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 107 състав.

Решението е окончателно.